

बलीयसी केवलमीश्वरेच्छा

विश्वप्रसिद्धस्य तिरुपतिवेङ्कटेशमन्दिरस्य मुख्यद्वारे प्रतापरुद्रदेवस्य (षोडशशताब्दी) कन्या जगन्मोहिनी इत्यस्याः प्रतिमूर्तिः स्थापिता वर्तते । तस्याः सादरानुरोधात् विजयनगरनृपतिः कृष्णदेवरायः भगवतः श्रीवेङ्कटेशस्य मन्दिरं निर्माय सुवर्णाच्छादितं कृतवान् इति अस्ति जनश्रुतिः । एतद्वि भक्तिभावस्य, आन्ध्रोत्कलप्रदेशयोः बन्धुतायाश्च निदर्शनम् । तिरुपतिराष्ट्रियसंस्कृत-विद्यापीठस्य कुलपति-ड. हरेकृष्णशतपथिमहोदयस्य सौजन्यात् प्राप्तेयं कथा संपादिता ।

उत्कलेषु सूर्यवंशशासनस्य प्रतिष्ठाता आसीत् गजपतिः कपिलेन्द्रदेवः । तस्य पुत्रः पुरुषोत्तमदेवः काञ्चीविजयं कृतवान् । तस्य पुत्रः आसीत् गजपतिः प्रतापरुद्रदेवः । सूर्यवंशप्रशासकाः विशालसैन्यबलैः देशमुत्तरेण गङ्गातः दक्षिणेन गोदावरीं यावत् सुविस्तृतं भूखण्डं विजित्य विरलगौरवस्य अधिकारिणः बभूवुः । तेषां राजकीयोपाधिः एवंभूत आसीत्, यथा “गजपतिः गौडेश्वर-नवकोटिकर्णाटोत्कलवर्गेश्वरः वीराधिवीरवरः प्रतापी महाराजः” इति ।

ख्रीष्टीयषोडशशतकस्य प्रारम्भभागे आन्ध्रराज्ये कृष्णदेवरायः नरपतिरासीत् । तस्मिन् समये उत्कलगजपतिः प्रतापरुद्रदेवः आसीत् । तेन सह कृष्णदेवरायस्य युद्धमभवत् । युद्धादनन्तरं गजपतिप्रतापरुद्रदेवेन कृष्णदेवरायस्य सन्धिः सञ्जातः । प्रतापरुद्रस्य कन्या जगन्मोहिनी अतीव

सुन्दरी आसीत् । गजपतिः कृष्णदेवेन सह स्वकन्यायाः जगन्मोहिन्याः विवाहं सम्पाद्य प्रतापरुद्रः प्रभूतानि धनानि तस्मै समर्पितवान् । जगन्मोहिन्या समं कृष्णदेवरायः स्वदेशम् अगच्छत् ।

एकदा जगन्मोहिन्या सह वार्तालापसमये कृष्णदेवरायः तस्याः कटिप्रदेशे चक्राकारं खड्गम् आलोक्य भयभीतोऽभवत् । वस्तुतः सा तस्याः मेखला आसीत् । उत्कलपरम्परानुसारेण खड्गरूपां मेखलां क्षत्रियराजकुमारी विपत्काले आत्मरक्षार्थं व्यवहरति स्म । रहस्यमिदं कृष्णदेवो न अजानात् । सोऽमन्यत यत् पितृपराजयात् प्रतिशोधपरायणा उत्कलकुमारी कदाचित् तस्य हत्यां करिष्यति इति ।

जगन्मोहिनी तस्मै सत्यं न्यवेदयत् । परन्तु स तस्याः वचने विश्वासं न अकरोत् । ततोऽसौ जगन्मोहिन्याः निर्वासनार्थम् आदिष्टवान् ।

राज्ञः आदेशानुसारं निर्वासिता
जगन्मोहिनी आन्ध्रप्रदेशस्य घनारण्यसङ्कुले
सप्तगिरिवेष्टिते चन्द्रगिरिप्रदेशे एकाकिनी
न्यवसत् । राजकन्या संस्कृतकाव्यरचनायां
संगीतविद्यायां च निपुणा आसीत् । जगन्मोहिनी
स्वदुर्भाग्यस्य कारणम् ईश्वरेच्छा इति अवधार्य
चित्तप्रशान्तये काव्यं रचयामास । यथा –

भ्रमन् वनान्ते नवमञ्जरीषु
न षट्पदो गन्धफलीमजिघ्रत् ।
नासौ न रम्या न च किं स रन्ता
गरीयसी केवलमीश्वरेच्छा ॥

पद्यमिदं सकरुणं सुललितञ्ज वीणावाद्येन
सह गायन्ती सा वनवासिभिः विलोकिता ।
वनवासिनः तस्याः परिचयं ज्ञात्वा तस्यां महतीं
श्रद्धां समवेदनाञ्च प्रदर्शयामासुः ।
तस्याश्चित्तप्रसादनाय वनवासिनस्तां वेङ्कटेश्वरं
दर्शयितुं नीतवन्तः । तत्र जगन्मोहिनी माधवस्य
रूपं दृष्ट्वा नीलमाधवरूपिणं श्रीजगन्नाथस्य स्मरणं
कृत्वा भावविह्वला जाता । ततः आरभ्य भक्त्या
प्रतिदिनं सा पर्वतशिखरमागत्य तस्य अर्चनां
कृत्वा महान्तं सन्तोषमवाप ।

अथैकदा भूपतिः कृष्णदेवः मृगयानिमित्तं
तत्प्रदेशम् आगतः । वनवासिनस्तस्य भव्यं
स्वागतं कृतवन्तः । कथाप्रसङ्गेन संगीतनिपुणायाः
जगन्मोहिन्याः विषये श्रुत्वा, तस्याः निलयं गत्वा
तां द्रष्टुमैच्छत् । तत्रागत्य स्वीयां कनिष्ठां राज्ञीं

जगन्मोहिनीं तदवस्थायां दृष्ट्वा सर्वं विदितवान् ।
तस्याः स्वरचितां संस्कृतकवितां श्रुत्वा च
विस्मितः । अकारणं तां प्रति सः अन्यायम्
आचरितवान् इति अवगम्य अतीव
दुःखितोऽभवत् । पश्चात्तापं गतः सः अपि तां
क्षमां सम्प्रार्थितवान् । पूर्णमर्यादया पुनः स्वकीयं
राजप्रासादं प्रापयितुं तस्यै न्यवेदयत् ।
तदुद्यममनादृत्य जगन्मोहिनी तमवादीत् – “भवान्
(कृष्णदेवः) तदा मम पतिरासीत् । सम्प्रति तु
भगवान् वेङ्कटेशः माधवः मम पतिरेव । तं
जगत्पतिं विहाय नाहं कुत्रापि स्थास्यामि ।
परस्मिन् दिवसे कृष्णदेवस्य प्रार्थनया सा तं
देवस्थानं नीत्वा वेङ्कटेशं प्रादर्शयत् । मुग्धचकितः
राजा अपश्यत् यत् सप्तगिरिषु चन्द्रगिरिः
अन्यतमः । तत्र माधवरूपः भगवान् वेङ्कटेश्वरः
वनवासिभिः पूजितः आसीत् । राजा वेङ्कटेश्वरस्य
दर्शनेन कृतकृत्यः अभवत् ।

ततः राजा जगन्मोहिन्यै अकथयत्-
यदि भवती मम प्रासादं नागच्छति, तदस्तु ।
परन्तु तव कृते किमहं करिष्यामीति स्वेच्छया
कथयतु । कृष्णप्राणा सा उक्तवती – राजन् !
मम विवाहकाले मत्पिता बहु सुवर्णादिकं दत्तवान् ।
तत्सर्वं तव राजकोषे स्यात् । भवान् पर्याप्तं
सुवर्णं प्रदाय प्रभोः कृते एकं भव्यं मन्दिरं निर्माय
तत् काञ्चनेन आच्छादयतु इति । राजा तथास्तु
इत्यवोचत् । तदाज्ञया अविलम्बं यत् प्रार्थितं
तत्सम्पादितम् । मन्दिरमपि सुवर्णेन मण्डितं

କୃତମ୍ । ତଦେବ ମନ୍ଦିରଂ କ୍ରମଶଃ ତିରୁପତିବେଢ଼ଟେଶମନ୍ଦିରନାମ୍ନା ବିଶ୍ୱପ୍ରସିଦ୍ଧଂ ଜାତମ୍ । ଏତଦ୍‌ବିଷୟସ୍ୟ ସ୍ମୃତିରକ୍ଷାର୍ଥଂ ବେଢ଼ଟେଶମନ୍ଦିରସ୍ୟ ମୁଖ୍ୟଦ୍ୱାରେ ଉତ୍କଳରାଜକନ୍ୟାକାୟାଃ ଜଗନ୍ମୋହିନ୍ୟାଃ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିଂ ରାଜା କୃଷ୍ଣଦେବରାୟଃ ସ୍ଥାପିତବାନ୍ । ସା ସମ୍ପ୍ରତ୍ୟପି ସର୍ବେରବଲୋକ୍ୟତେ ।

ଟିପ୍ପଣୀ :

ବଳୀୟସୀ - (ବଲ୍ + ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ତୁନ୍ + ଡୀପ୍) ଅଧିକ ବଳଶାଳିନୀ । ବିଜିତ୍ୟ - ବିଜୟ ଲାଭ କରି ।
 ଏବଂଭୂତଃ - ଏହିପରି । ସନ୍ଧିଃ - ଚୁକ୍ତି, ସମ୍ବନ୍ଧ, ବନ୍ଧୁତା । ସଂଜାତଃ - ହେଲା । ସଂପାଦ୍ୟ - ସଂପାଦନ କରାଇ । ପ୍ରଭୂତାନି - ପ୍ରଭୁର, ଅଧିକ । ମେଖଲା - କଟିସୂତ୍ର, କଟିଭୂଷଣ, କମରପଟା । କଦାଚିତ୍ - କୌଣସି ସମୟରେ । ଆଦିଷ୍ଟବାନ୍ - ଆଦେଶ ଦେଲେ । ସଂକୁଳେ - ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ଅବଧାର୍ଯ୍ୟ - ଅବଧାରଣ କରି, ମନେକରି । ଷଡ୍‌ପଦଃ - ଭ୍ରମର । ଗରୀୟସୀ - ଗୁରୁତରା, ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଗନ୍ଧଫଳୀ - ପ୍ରିୟଜୁଳତା । ଅଜିଘ୍ରତ୍ - ଶୁଙ୍ଘିଲା । ବିଲୋକିତା - ଦୃଷ୍ଟା । ଜ୍ଞାତ୍ୱା - ଜାଣି । ସମବେଦନାମ୍ - ସାବଧାନ । ପ୍ରଦର୍ଶୟାମାସୁଃ - ପ୍ରଦର୍ଶନକଲେ । ଚିତ୍ତପ୍ରସାଦନାୟ - ମନୋରଞ୍ଜନପାଇଁ । ଦର୍ଶୟିତୁମ୍ - ଦେଖାଇବାକୁ । ଆରମ୍ଭ୍ୟ - ଆରମ୍ଭ କରି । ଭକ୍ତ୍ୟା - ଭକ୍ତିରେ । ଅର୍ଚ୍ଚନାମ୍ - ପୂଜା । ଅବାପ - ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ଭୂପତିଃ - ରାଜା । ସ୍ୱକୀୟମ୍ - ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । କନିଷ୍ଠା - ସାନ । ରାଜ୍ଞୀ - ରାଣୀ । ବିଦିତବାନ୍ - ଜାଣିଲେ । ଅବଗମ୍ୟ - ଜାଣି । ପଞ୍ଚାତ୍ତାପମ୍ - ଅନୁତାପ । ପ୍ରାପ୍ତୟିତୁମ୍ - ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ । ଅନାଦୃତ୍ୟ - ଅନାଦର କରି । ଅବାଦିତ୍ - କହିଲେ । ବିହାୟ - ତ୍ୟାଗ କରି । କୃତକୃତ୍ୟଃ - କୃତାର୍ଥ, ଚରିତାର୍ଥ, ସନ୍ତୁଷ୍ଟ । ପ୍ରାସାଦଃ - ଭବନ । ତଦସ୍ତୁ - ତାହା ହେଉ । ପ୍ରଦାୟ - ପ୍ରଦାନ କରି । ନିର୍ମାୟ - ନିର୍ମାଣ କରି । କାଞ୍ଚନେନ - ସୁବର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱାରା । ଆଚ୍ଛାଦୟତୁ - ଆଚ୍ଛାଦନ କରନ୍ତୁ । ରକ୍ଷାର୍ଥମ୍ - (ରକ୍ଷାକ୍ଷେପ ଲବ୍ଧ ରକ୍ଷାର୍ଥମ୍) ରକ୍ଷାନିମିତ୍ତ । ଅବଲୋକ୍ୟତେ - ଦର୍ଶନ କରାଯାଏ ।

ଅଭ୍ୟାସ :

1. ନିଜଭାଷା ପ୍ରାୟଶଃ ବାକ୍ୟତ୍ରୟେନ ଉତ୍ତରଂ ଲିଖତ ।

- (କ) ପ୍ରତାପରୁଦ୍ରଦେବସ୍ୟ କସ୍ତାବତ୍ ବଂଶପରିଚୟଃ ।
- (ଖ) ଜଗନ୍ମୋହିନ୍ୟାଃ କଦା କେନ ସହ ବିବାହଃ ଅଭବତ୍ ?
- (ଗ) କୃଷ୍ଣଦେବରାୟଃ ଜଗନ୍ମୋହିନ୍ୟାଃ ନିର୍ବାସନାର୍ଥଂ କଥମ୍ ଆଦିଷ୍ଟବାନ୍ ?
- (ଘ) ଜଗନ୍ମୋହିନୀଁ କେ କୁତ୍ର ଚ ବେଢ଼ଟେଶ୍ୱରଂ ଦର୍ଶିତବନ୍ତଃ ?
- (ଙ) କୃଷ୍ଣଦେବରାୟଃ କଥଂ ପଞ୍ଚାତ୍ତାପଂ କୃତବାନ୍ ?

- (च) पत्या सह राजप्रासादं गन्तुं जगन्मोहिनी कथम् अवारयत् ?
- (छ) मन्दिरनिर्माणविषये जगन्मोहिनी राजानं किम् उक्तवती ?
- (ज) जगन्मोहिन्याः प्रतिमूर्तिः केन कुत्र स्थापिता ?

2. संक्षेपेण उत्तरं लिखत ।

- (क) उत्कलस्य सूर्यवंशशासनस्य कः प्रतिष्ठाता ?
- (ख) कः काञ्चीविजयं कृतवान् ?
- (ग) कृष्णदेवरायः कस्मिन् राज्ये नरपतिरासीत् ?
- (घ) का प्रतापरुद्रदेवस्य कन्या ?
- (ङ) जगन्मोहिन्याः कटिप्रदेशे किं दृष्ट्वा कृष्णदेवरायः भीतः अभवत् ?
- (च) क्षत्रियराजकुमारी आत्मरक्षार्थं खड्गरूपां कां व्यवहरति स्म ?
- (छ) जगन्मोहिनी कुत्र एकाकिनी न्यवसत् ?
- (ज) राजकन्या कस्मिन् शास्त्रे निपुणा आसीत् ?
- (झ) 'गन्धफली' शब्दस्य कोऽर्थः ?
- (ञ) के जगन्मोहिन्यां महतीं श्रद्धां प्रादर्शयन् ?
- (ट) जगन्मोहिनी कस्य रूपं दृष्ट्वा भावविह्वला जाता ?

3. बन्धनीमध्यात् रेखाङ्कितपदानां कारकविभक्तिगतं शुद्धम् उत्तरं चिनुत ।

- (क) उत्कलेषु सूर्यवंशशासनस्य प्रतिष्ठाता आसीत् कपिलेन्द्रदेवः ।
(भावे सप्तमी, स्थानाधिकरणे सप्तमी, अवच्छेदे सप्तमी)
- (ख) ते दक्षिणेन गोदावरीं यावत् विशालभूखण्डं जितवन्तः ।
(अनुक्ते कर्मणि द्वितीया, यावत् शब्दयोगे द्वितीया, दक्षिणेन शब्दयोगे द्वितीया)
- (ग) तेन सह कृष्णदेवरायस्य युद्धम् अभवत् ।
(प्रकृत्यादिभ्यः तृतीया, अनुक्ते कर्तरि तृतीया, सहार्थे तृतीया)

- (घ) जगन्मोहनी तस्मै सत्यं न्यवेदयत् ।
 (क्रोधार्थे चतुर्थी, निवेदनार्थे चतुर्थी, निवृत्त्यर्थे चतुर्थी)
- (ङ) जगन्मोहिनी जगन्नाथस्य स्मरणं कृत्वा भावविह्वला जाता ।
 (सम्बन्धे षष्ठी, कृद्योगे षष्ठी, अनादरे षष्ठी)
- (च) तस्याः निलयं गत्वा तां द्रष्टुम् ऐच्छत् ।
 (गत्यर्थकधातुयोगे द्वितीया, कर्मणि द्वितीया, व्याप्त्यर्थे द्वितीया)
- (छ) मुग्धचकितः राजा प्रभोः दर्शनेन कृतकृत्यः जातः ।
 (हेतौ तृतीया, करणे तृतीया, प्रयोजनार्थे तृतीया)
- (ज) मम विवाहकाले पिता बहु सुवर्णादिकं दत्तवान् ।
 (स्नेहार्थे सप्तमी, भावे सप्तमी, कालाधिकरणे सप्तमी)

4. अधोलिखितानि पदानि व्यवहृत्य वाक्यानि रचयत ।

दक्षिणेन, समम्, आरभ्य, स्वेच्छया, क्रमशः भक्त्या, विहाय, कृते, संप्रति ।

5. सन्धिं कुरुत ।

राजकीय + उपाधिः, भयभीतः + अभवत्, वीर + अधिवीरवरः, नरपतिः + आसीत्
 युद्धम् + अभवत्, ततः + असौ, जगत् + मोहिन्याः, रहस्यम् + इदम्, घन + अरण्ये,
 गौड + ईश्वरः, तम् + अवादीत्, नरपतिः + आसीत्, कुत्र + अपि, केवलम् + ईश्वरेच्छा,
 युद्धात् + अनन्तरम्, ईश्वर + इच्छा ।

6. सन्धिविच्छेदं कुरुत :

आदेशानुसारम्, वनाधिवासिना, दृष्टिमाकृष्टवती, समवेदनाञ्च, वेङ्कटेश्वरम्, श्रीजगन्नाथस्य,
 द्रष्टुमैच्छत्, पश्चात्ताप, न्यवेदयत्, पतिरासीत्, पतिरेव, करिष्यामीति, स्वेच्छया, तदेव,
 सम्प्रत्यपि, सर्वैरवलोक्यते ।

7. बन्धनीमध्यात् विग्रहवाक्यं /समस्तपदं/ समासनाम चित्वा शुद्धम् उत्तरं लिखत ।

- (क) शुक्लनवमी (शुक्ला नवमी, शुक्लः नवमी, शुक्लं नवमी)
- (ख) जगतः पतिः तम् (जगत्पतिः, जगत्पतिम्, जगत्पतये ।
- (ग) चतुर्युगम् (बहुव्रीहिः, द्वन्द्वः, द्विगुः) ।
- (घ) वनवासिनः (वने वसति इति, वने वसन्ति इति, वनं वसन्ति इति) ।

(ङ) सङ्गीतस्य विद्या ताम् (सङ्गीतविद्या, सङ्गीतविद्याम्, सङ्गीतविद्यया) ।

(च) मुख्यद्वारे (तत्पुरुषः, द्वन्द्वः, कर्मधारयः) ।

(छ) प्रतिदिनम् (दिने दिने, दिनात् दिनात्, दिनं दिनम्) ।

(ज) महान् चासौ राजा चेति (महाराजा, महाराजः, महाराजम्) ।

(झ) पुरुषोत्तमः (कर्मधारयः, द्विगुः, सप्तमीतत्पुरुषः)

8. बन्धनीमध्यात् शुद्धं प्रकृतिगतं प्रत्ययगतं वा उत्तरं चित्वा शून्यस्थानानि पूरयत ।

(क) शासनम् = शास् + _____ । (अनीय, ल्युट्, शतृ)

(ख) विजित्य = वि + _____ + ल्यप् । (नी, जी, जि)

(ग) समर्पितवान् = सम् + अर्प् + _____ । (क्त, क्तवतु, शतृ)

(घ) गीत्वा = _____ + क्त्वा । (कै, गै, पा)

(ङ) स्मरणम् = _____ + ल्युट् । (मृङ्, स्मृ, कृ)

(च) जातम् = _____ + क्त । (जन्, मन्, जि)

(छ) आलोक्य = आ + लोक् + _____ । (शतृ, अनीय, ल्यप्)

(ज) विश्वासम् = वि + श्वस् + _____ । (घञ्, क्त, शतृ)

(झ) अवधार्य = अव + _____ + ल्यप् । (धृ, धुञ्, धि)

(ञ) भक्तिः = भज् + _____ । (शतृ, क्त, क्तिन्)

(ट) = प्र + सिध् + _____ प्रसिद्धम् । (शानच्, क्त, शतृ)

9. स्त्रीप्रत्यये रूपाणि लिखत ।

सुन्दर, प्रतिष्ठातृ, कुमार, एकाकिन्, निपुण, गरीयस्, जात, वनवासिन्, गायत्, कनिष्ठ, राजन्, कृष्णप्राण ।

